

Pris som i Fjor. Jeg tror derfor at kunne sige, at det ikke er rigtigt, naar man siger, at vi ikke gør, hvad der med Rimelighed kan forlanges for at udvikle Fiskeriet deroppe. Og det er heller ikke rigtigt, at den grønlandske Befolkning ikke kan udnytte de Fiskemuligheder, der er i Indvandene deroppe.

Endelig kan jeg gøre opmærksom paa, at vi for at give Grønlands Befolkning Erstatning for Tabet af Sælkødet — idet der altsaa ikke fanges Sæler mere — har etableret Hvalfangst ved Grønlands Kyster. Det er tredje Aar i Aar, at denne Hvalfangst finder Sted, og jeg kan oplyse, at det første Aar blev der fanget 19 Hvaler — det var et Forsøg —, det andet Aar ca. 40, og for to Maaneder siden havde vi Beretning fra Kaptaajnen paa Hvalfangerskibet om, at han da havde fanget saa mange Hvaler, at Udbyttet af Spæk i Tons var større end hele Fangstudbyttet sidste Aar, saaledes at man maa forvente, at Hvalfangsten i Aar har givet et endnu betydeligere Udbytte, end den gav i Fjor.

Se, hvis man ved Kravet om, at danske Fiskere skal have Adgang til at fiske paa det grønlandske Territorium, forstaar Danske i udvidet Forstand, det vil sige ikke blot Danske paa Færøerne, men ogsaa Danske hernede fra, saa maa man dertil føje, at saa har Islænderne ogsaa Adgang til at fiske oppe ved Grønland, saaledes som Forholdet mellem Island og Danmark statsretligt er, og jeg er ikke tilbøjelig til at tro, at de grønlandske Interesser kan varetages i Forbindelse med et saadant Fiske, som der saa kunde blive Tale om inde paa Territoriet. Noget helt andet er Fiskeriet paa Bankerne, det er en Sag for sig, det er et internationalt Spørgsmaal, som maa løses ved helt andre Bestemmelser, der har enhver Lov til at fiske, og det er jo heller ingenlunde saaledes, at Skibe ikke faar Adgang til Fjordene paa Grønland, naar der virkelig er Grund til at give dem Adgang.

Jeg skal ikke udtale mig om Muligheden for et dansk Storfiske — det skulde glæde mig, om det kunde udvikles —, men blot sige, at saaledes som dansk Fiskeri hidtil har været, er de danske Fiskere faktisk aldrig i hvert Fald ikke i den nyere Tid, gaaet ud over Nordsoen, hverken til Færøerne eller Island, for at fiske. Jeg ved godt, at der for en Snæs Aar siden har været gjort et enkelt Forsøg paa Storfiske ved Island, men det

var et Forsøg, der faldt meget uheldigt ud, og som bragte den, der havde sat det i Scene, meget betydelige Tab. Naar danske Fiskere ikke har været interesserede i Storfiskeriet, ikke er gaaet om Bord i Trawlere op til de nordlige Farvande, skyldes det ganske sikkert den Omstændighed, at man har set sig i Stand til at drive et mere lønnende Fiskeri i Nærheden af Danmarks Kyster, og at den danske Fiskerbefolkning ikke har villet ind paa dette Storfiskeri med Lønarbejdere om Bord i Skibene. Fiskerne er i smaa Grupper gaaet ud paa mindre Fartøjer, og jeg tror for øvrigt ogsaa, det er det Fiskeri, der ligger bedst for den færøske Fiskerbefolkning.

At Islænderne følger vor Opfordring om at gaa op til Grønland og tage Del i Fiskeriet der, fremgaar tilstrækkelig tydeligt af en Artikel i det islandske Blad „Visir“ for 17. September 1926, skrevet af den samme Jøn Duason, der har skrevet den anden Artikel, jeg citerede. Han siger følgende bemærkelsesværdige: „Man kan nu forudse, at der næste Sommer vil sejle en smuk Flaade fra Island til Grønland for at berige vort Land med Rigdomme paa Bankerne vesten for Grønland. Utvivlsom bliver det den største Flaade, der er udsendt fra Island til Grønland, siden Erik den Røde og hans Mænd drog til Søs for at tage Grønland i Besiddelse. — Muligvis tager nogle islandske Landnamsmænd med for at tage vor gamle Odelsjord paa Grønland i Besiddelse.“ Ja, det er det, der kommer ud af saadanne fantastiske Beretninger hernede fra om, hvad der er at gaa i Gang med oppe paa Grønland. Jeg vil nu haabe for de islandske Landnamsmænd, at de ikke gaar til Grønland efter den Anvisning, de her har faaet, for de vilde alle, ligesom Erik den Rødes Efterkommere, omkomme ynkelig af Sult i Grønland, de vilde ikke kunne bjerge Føden som Landmænd.

Jeg kan sige med Sikkerhed, at saaledes som Forholdene er i Øjeblikket, vilde det ikke kunne betale sig for danske Fiskere hernede fra at gaa op i de grønlandske Farvande og fiske Torsk der, det er jo først og fremmest Torskefiskeri, der er Tale om. De Priser, der i Øjeblikket gives for Produkter af Torsk, altsaa Saltfisk og Klippfisk, er meget minimale. I Øjeblikket betales der her i København for grønlandske Saltfisk kun ca. 30 Ø. pr. kg, og jeg tør roligt paastaa, at ingen dansk Fisker vil kunne staa sig ved at gaa til